

بسم الله الرحمن الرحيم

امام خمینی و مقابله با ترندهای رژیم ستمشاهی

انقلاب اسلامی ایران به رهبری امام خمینی از آغاز حرکت خود، همواره با انواع اتهامات، توطئه ها و ترندهای گوناگون از سوی رژیم و عوامل داخلی و خارجی آن مواجه بوده است.

با شروع مرحله جدید نهضت اسلامی در سال ۱۳۵۶ که پس از رحلت آیه الله مصطفی خمینی و به دنبال توهین به امام خمینی با چاپ مقاله ای موهن تحت عنوان ((ارتجاع سرخ و سیاه در ایران)) در روزنامه اطلاعات آغاز شد، دامنه اعتراضات مردمی علیه رژیم روز به روز افزایش یافت.

و رژیم که خود را از مقابله با حرکت عمومی مردم عاجز می دید، با هدف ایجاد اختلاف میان صفوف متحد مردم، جدایی بین رهبر نهضت و ملت، غیر اسلامی جلوه دادن حرکت اسلامی و در یک کلام نجات رژیم از سقوط و فروپاشی، اقدام به روشهایی همچون اتهامات واهی به انقلابیون، تغییر دولته، وعده های دروغین به ملت، اعتراف شاه به اشتباهات و توبه نمودن وی، تظاهر به دینداری و... نمود.

امام خمینی به عنوان رهبری آگاه، با تدبیر، واقع بین و آینده نگر با آنکه سالها در تبعید و دور از ایران بود، مسیر نهضت را به بهترین روش هدایت نمود و در برابر تمامی نیرنگها و فریب های رژیم، موضعی مناسب اتخاذ نمود به گونه ای که هیچ یک از اهداف پلید رژیم به موفقیت نینجامید.

این نوشتار درصدد است تا با بررسی انواع تشبثات رژیم، عکس العمل امام خمینی در برابر آنها و چگونگی خنثی سازی توطئه های آنها توسط ایشان را تشریح کند.

بسط آزادی و دمکراسی رژیم که در دوران خفت بار خود همواره با اختناق، استبداد و تضییع حقوق اجتماعی و فردی مردم، بر جامعه حکومت می کرد، به منظور فرونشاندن خشم انقلابی مردم، توسعه آزادی و دمکراسی در بخشهای مختلف را اعلام و تبلیغ می نماید که آنها را می توان در موارد ذیل مورد بررسی قرار داد

الف: آزادیهای سیاسی:

به دنبال اوجگیری مبارزات انقلابی و پس از قیام مردم تبریز علیه رژیم که شاه به شدت تحت فشار قرار گرفته بود تصمیم به اعطای آزادی‌های سیاسی گرفت، شاه در اسفند ماه ۵۶ در سخنانی گفت:

تصمیم گرفته ایم که در ایران هر چه بیشتر آزادی‌های فردی به مردم بدهیم. از این آزادی ممکن است کرمهای ((پزمرده کهنه ارتجاع تا جوجه های پر درنیاورده سرخ سو استفاده کنند و خود را به در و دیوار بزنند، ولی این حرکات مذبحخانه حتی یک لحظه در برابر ملت مصمم ایران تاثیری ندارد.)) (۱)

و لایحه ای که به منظور گسترش دمکراسی از طرف دولت به مجلس ارسال شده بود، در تاریخ ۲۳/۳/۵۷ به تصویب مجلس می رسد. (۲)

همچنین نخست وزیر اعلام می دارد: ((لایحه تظاهرات در اجلاس آینده پارلمان تقدیم می گردد، اجتماعات و تظاهرات سیاسی قانونی می شود همانطور که درباره فضای باز سیاسی صحبت می شود به موازات آن نیز لایحه ای برای انجام تظاهرات به صورت قانونی تهیه شود.)) (۳)

در ادامه اجرای نمایشنامه فوق در مورد اعطای آزادی توسط رژیم، حزب رستاخیز با انتشار بیانیه ای اعلام کرد: ((قانون مطبوعات و اجتماعات باید چنان تغییر کند تا امکان رقابت بین انواع وسایل ارتباط جمعی برقرار شود، لایحه قانونی شدن تظاهرات و اجتماعات سیاسی باید در معرض قضاوت افکار عمومی قرار بگیرد. قانون جدید باید طوری تدوین شود که مانع دخالت دستگاههای اجرایی و همچنین هرج و مرج گردد.)) (۴)

عکس العمل امام خمینی با بینش عمیق خود و آگاهی از این توطئه و در پاسخ به سخنان فریبکارانه شاه، سیاست اعطای آزادی فرمایشی از سوی شاه را حيله ای برای نجات رژیم برشمرده و در خرداد ماه ۵۷ فرمودند

این چه وضعی است که در ایران هست؟ این چه آزادی است که اعطا فرموده اند آزادی را؟ مگر آزادی اعطا شدنی ((است؟ خود این کلمه جرم است، کلمه اینکه ((اعطا کردیم آزادی را)) این جرم است، آزادی مال مردم هست، قانون آزادی داده، خدا آزادی داده به مردم، اسلام آزادی داده، قانون اساسی آزادی داده به مردم ((اعطا کردیم)) چه غلطی است؟ به توجه که اعطا بکنی؟ تو چه کاره هستی اصلش؟ ((اعطا کردیم آزادی را بر مردم)) !! آزادی اعطایی این است که می بینید، آزادی (اعطایی که آزادی حقیقتاً نیست این است که می بینید، برای این است که مردم را اغفال کنند.)) (۵)

ایشان بار دیگر در مهر ماه سال ۵۷ نیز ضمن غیر واقعی دانستن آزادی‌های اعطایی شاه می‌فرمایند ((ما می‌خواهیم آزاد باشیم، نه مثل آزادی که شاه می‌دهد، این آزادی که شاه به ما می‌دهد، این برای خودش خوب است و برای عااله خودش خوب است، این جور آزادی! این آزادی که او می‌دهد مثل این ((آشتی)) که دولت می‌کند همه اش خونریزی (است! آزادی همه اش حبس است! همه اش زجر است.)) (۶)

رژیم در ادامه باصطلاح اعطای آزادی‌های فوق، بازگشت کلیه ای

رانیان ساکن خارج از کشور را به شرط احترام به قانون اساسی و استقلال کشور آزاد اعلام نمود! و منوچهر آزمون، وزیر مشاور خاطرنشان کرد که آیت الله خمینی نیز می‌تواند به ایران برگردد! ب: آزادی زندانیان و تبعیدیها: سانسور و خفقان شدید حاکم بر ایران زمینه دستیابی به آمار دقیق و قطعی زندانیان سیاسی و میزان محکومیت آنها را بوجود نمی‌آورد اما در عین حال مطبوعات غربی زندانیان سیاسی که در زندانهای شاه، تحت شدیدترین شکنجه‌ها قرار داشتند را بین سی هزار تا صد هزار نفر تخمین می‌زدند و شاه نیز به وجود بیش از سه هزار زندانی سیاسی اعتراف کرده بود. این علاوه بر افرادی است که در شهرهای مختلف تبعید بودند

دولت شریف امامی با سالوس تمام تصمیم به اصلاحات ظاهری در شهریور سال ۵۷ وعده آزادی برخی از زندانیان سیاسی را اعلام می‌نماید

در فاصله چهارم آبان ماه تا نوزدهم آذر ماه ۵۷ بر اثر اعتراضات عمومی مردم تعداد ۱۷۲۶ زندانی سیاسی آزاد شدند و در آغاز بکار دولت بختیار نیز ۹۰ نفر دیگر آزاد شدند که این آمار شامل کسانی که در مراحل قبل و بعد از دو مورد مذکور و همچنین کسانی که در روزهای ۲۱ و ۲۲ بهمن پس از سقوط پایگاههای رژیم به دست مردم آزاد شدند، نمی‌شود. (۸)

به دنبال پخش خبر آزادی تعدادی از زندانیان سیاسی، امام خمینی در تاریخ ۳/۸/۵۷ طی سخنانی، مردم را از سازش با رژیم برحذر داشتند و آنرا راهی برای نجات رژیم قلمداد کردند و در بخشی از سخنان خود فرمودند: امروز اطلاع دادند که زندانیهای سیاسی را یک مقداری آزاد کردند و مقداری هم بناست آزاد شود، آیا بینیم که این آزاد کردن جبران می‌کند این مسأل را؟ یک نفر انسان را ده سال، پنج سال، کمتر، بیشتر از همه جهات ساقط کنند، همه آزادیها را از او بگیرند، در حبس همه شکنجه‌ها و زجرها را به او بدهند، بعدش بگویند که شما آزادی!! خوب این پنج سال تضييع عمر یک انسان،

پنج سال، ده سال زجر دادن به یک انسان به یک مسلم، اینها هیچ؟ حالا آزاد، تمام شد قضیه؟ با این که آزاد کردند یک عده ای از علما را و سایر طبقات را ما قانع هستیم؟ حالا دیگر آرام باید بشود ملت؟ آشتی کردند آنها با ملت؟ یا اینکه جو، یک محیطی است که برایشان دیگر امکان نمانده است که ادامه بدهند، دست و پا می زنند برای اینکه خودشان را از این محیط، جوی که تمام نفوس بر ضد آنها توجه پیدا کردند، با این دست و پا می خواهند نجات بدهند خودشان را، لکن آیا می (شود؟! قابل نجات اند اینها؟!)) (۹)

ج: آزادی فعالیت احزاب: شاه در دیدار با هیئت رئیسه مجلس اعلام می کند که برای رسیدن به نظام دموکراتیک (فعالیت احزاب لازم است). (۱۰)

و در تاریخ سوم مهر ماه ۵۷ انحلال تشکیلات حزب رستاخیز اعلام می گردد و نخست وزیر رژیم نیز شرکت تمام احزاب قانونی در انتخابات را آزاد اعلام می نماید، همچنین شرکت مخالفان در انتخابات آزاد اعلام می شود! قبل از این حزب رستاخیز در بیانیه ای اعلام داشته بود که با ترور افکار، محدودیت قلم و اختناق مبارزه می شود و فضای باز سیاسی نباید نمایش برای سرگرم کردن باشد!! در این شرایط که مطبوعات اقدام به اعتصاب نموده بودند، امام خمینی با انتشار پیامی ضمن تشکر از آن، ادامه کار مطبوعات را خواستار می شوند و مرقوم می دارند: ((از متصدیان مطبوعات که زیر بار سانسور دیکتاتوری نرفتند، تشکر می کنم و اکنون که دولت غیرقانونی جدید مدعی برداشت سانسور است، آقایان به کار (ادامه دهند و از اعتصابات بیرون آیند تا تکلیف ملت یا دولت غیرقانونی معلوم شود.)) (۱۱)

پی نوشتها :

کوثر، ج اول، ص ۱۳۶۵

هفت هزار روز، ج دوم، ص ۲۸۵۳

همان، ص ۱۸۶۴

همان، ص ۱۸۶۶

صحیفه امام، ج سوم، ص ۴۰۶

همان، ج چهارم، ص ۶۶۲

کوثر، ج سوم، ص ۷۶۵

همان، ص ۸۶۶

صحیفه امام، ج ۴، ص ۹۱۴۸

هفت هزار روز، ج ۲، ص ۱۰۹۶۸

صحیفه امام، ج ۵، ص ۱۱۳۵۲

پایگاه جامع محتوایی هیأت

www.heyat.co